
3. Інноваційний менеджмент: Навч. посібн. / Петро Микитюк; Міністерство освіти і науки України. – К.: Центр навчальної літератури, 2007. – 349 с.

4. Інноваційний менеджмент: Навч. посібн. / Л.І.Михайлова, С.Г.Турчіна. – К.: Центр навчальної літератури, 2007. – 247 с.

5. Інноваційний менеджмент: Навч. посібн. / Н.В.Краснокутська. – К.: КНЕУ, 2003. – 503 с.

Дзядук Ю., студентка
Науковий керівник: Мохнюк А. М.
К.е.н., доцент кафедри економіки, безпеки
та інноваційної діяльності підприємства
Східноєвропейського національного
університету імені Лесі Українки,
м. Луцьк, Україна

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ НА УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Стратегічне управління як процес можна представити у вигляді послідовності декількох етапів. Один з класичних підходів до стратегічного управління передбачає наступні етапи цього процесу:

- 1) визначення місії організації в системі більш високого рівня;
- 2) стратегічний аналіз зовнішнього і внутрішнього середовища організації;
- 3) прогнозування параметрів розвитку;
- 4) розробка цілей;
- 5) формування та вибір стратегії;
- 6) реалізація стратегій;
- 7) контроль, коригування і регулювання.

Стратегічне управління дозволяє розробити засоби і методи, які сприяють досягненню поставлених цілей з урахуванням умов, що склалися в зовнішньому і внутрішньому середовищі. До найбільш перспективних методів стратегічного управління підприємства, що відповідають сучасним вимогам, слід віднести: системний підхід з використанням критерію системної раціональності; ситуаційний підхід, який використовує теорію факторів виробництва і критерій економічної раціональності або ефективності; підхід, який би розглядав підприємство як суспільний інститут, який повинен задовольняти різні групи інтересів, а його структура і управління будуються на основі концепції соціально-економічної раціональності[1].

Основою розвитку підприємства в сучасних умовах господарювання є інноваційна стратегія.

Одним з видів інноваційної стратегії є стратегія НДДКР, що розробляється на функціональному рівні. Цей вид стратегії відображає більш конкретизовані способи

досягнення інноваційних цілей, тобто розроблення та виведення на ринок нового продукту. Зважаючи на те, що цілі інноваційної діяльності підприємства впливають на вибір стратегії розвитку підприємства, стратегія НДДКР, як функціональна, має відповідати обраним стратегіям вищого рівня, тому процес її розробки це складний ланцюг процесів з узгодження цілей стратегій різного рівня, їх взаємопроникнення та взаємозв'язку.

При виборі інноваційної стратегії визначають цілі, що пов'язані з досягненням стратегічних цілей підприємства [2].

Під інвестиційною стратегією розуміють формування системи довгострокових цілей

Вибір підприємством певної інноваційної стратегії залежить від багатьох чинників, серед яких: умови і фактори зовнішнього середовища, сфера діяльності підприємства, номенклатура та асортимент її продукції, тривалість життєвого циклу товарів, можливість здійснювати моніторинг науково-технічної інформації щодо ринку новацій, рівень науково-технічного та технологічного потенціалу тощо. Для розроблення стратегії інноваційного розвитку можна застосовувати різні методи та моделі, але зважаючи на поведінку організації та зовнішнього середовища, формування корпоративної стратегії інноваційного розвитку підприємства повинно закінчуватися розробкою стратегічних висновків за кожним видом бізнесу щодо можливих альтернативних напрямків, які може обирати підприємство на стадії реалізації стратегії інноваційного розвитку [3].

Серед основних проблем, які стримують розробку та впровадження інноваційних стратегій на вітчизняних підприємствах, можна виділити декілька.

По перше, мінімальна підтримка держави, яка проявляється і в зменшенні державних витрат на інноваційний сектор та науку, в збереженні складного нормативного середовища, у відсутності змістовної інноваційної політики.

По друге, обмежені фінансові можливості українських підприємств, які не дозволяють купувати сучасне обладнання для виробництва, фінансувати продуктові інновації та власні наукові дослідження.

По третє, брак успішного досвіду та знань щодо практичної реалізації інноваційної стратегії на вітчизняних підприємствах [4].

Для вирішення визначених проблем необхідно, перш за все, створити привабливий інвестиційно-інноваційний клімат та запровадити дієві механізми і стимули для підвищення зацікавленості у впровадженні нововведень саме на рівні підприємства, а саме:

1) забезпечити удосконалення податкового законодавства в контексті сприяння інноваційній діяльності господарюючих суб'єктів;

2) збільшувати обсяги державного фінансового забезпечення інноваційної діяльності, наукових розробок за визначеними пріоритетними напрямками;

3) надавати приміщення для розробки досліджень і подальшої реалізації інновацій у вищих навчальних закладах та на підприємствах за принципами бізнес-інкубаторів;

4) активізувати мотиваційні важелі інноваційної діяльності для національного та іноземного інвестора;

5) створити умови для розвитку інфраструктури, що здійснювала б фінансовий, інформаційний, консалтинговий, маркетинговий та інші види підтримки інноваційних процесів.

Зазначені заходи дадуть змогу задіяти всі необхідні механізми та стимули для покращення стану інноваційної політики підприємств і вирішити проблеми реалізації інноваційної стратегії на підприємствах України.

Список використаних джерел:

1. Рахманова Г.С. Проблеми стратегічного планування та розвитку підприємств./ Г.С. Рахманова // Наукові праці - Випуск 25/1, 2016. – С 110 – 117.

2. Соколенко В. А. Сутність та види стратегії розвитку / В. А. Соколенко, О. М. Бондаренко // Вісник Нац. техн. ун-ту "ХПІ" : зб. наук. пр. Темат. вип. : Актуальні проблеми управління та фінансовогосподарської діяльності підприємства. – Харків : НТУ "ХПІ". – 2015. – № 53 (1162). – С. 70-74

3. Ковтун Е.О. Сорока Д.В., Інвестиційна стратегія підприємства/ Е.О Ковтун, Д.В. Сорока// Економічні науки/2. Зовнішньоекономічна діяльність – Вінницький торговельно – економічний інститут КНТЕУ, Україн: 2015.- №3. - С.57-61

4. Шафієва Л.Г. Особливості формування стратегії інноваційного розвитку підприємства в умовах невизначеності зовнішнього середовища / Л.Г. Шафієва // Вінницький національний аграрний університет : науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. – 2015.- №4 (166). - С.470-483.

5. Касич А. О. Інноваційна активність підприємств України: динаміка, проблеми та шляхи вирішення /А.О. Касич / Економічні науки - Київський національний університет технологій та дизайну: № 7(49). - 2015. - 115 с. с. 22- 26/

Шостак Л.В., к,е,н, кафедри економіки,
безпеки та інноваційної діяльності
Близнюк А., студентка
Східноєвропейського національного
університету імені Лесі Українки,
м. Луцьк, Україна

ПОТЕНЦІАЛ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Сучасні вітчизняні підприємства діють в умовах жорстокої конкуренції. Тому для успішної діяльності підприємствам необхідно здійснювати інтенсивну інноваційну діяльність, ефективну організацію досліджень та розробок, нововведень, зниження ризиків інноваційної діяльності, які дозволяють бути конкурентоздатними не тільки в рамках національної економіки, але і на зарубіжних ринках. Згідно практичних даних інноваційні перебудови суб'єктів господарювання можуть не лише підвищити конкурентоспроможність сучасних організацій, але й підвищити експортний потенціал, вирішити економічні, екологічні, соціальні проблеми.